

"El país és el nostre punt prioritari d'actuació"

**Pasqual Mollà,
portaveu del nou
corrent d'EUPV
Esquerra
Nacionalista,
creu que només
des d'aquest
partit es pot
vertebrar el País
Valencià.**

Com definiria el Corrent de l'Esquerra Nacionalista, CEN, que fa poc que han creat?

—Com una conjunció de persones d'EUPV que, des de la mateixa constitució d'aquest partit, n'hem impulsat el perfil més estrictament vinculat a les propostes del país. Gent que pensàvem que el paper d'EUPV havia de desenvolupar-se des d'una posició jurídica independent, estatutàriament reconeguda, amb vinculacions en un projecte estatal, però sostenint com a punt prioritari d'actuació política el país.

—Quins objectius més pròxims s'han traçat?

—Impulsar el País Valencià, intervenir més a fons en un mapa polític on hi ha un PP socialment conservador i nacionalment desver-

tebrador, perquè no fa un paper que permeta al País Valencià d'encaixar les seues possibilitats territorials, socials i culturals; i un PSOE en una fase d'especial pèrdua d'il·lusió, el projecte del qual ja no entusiasma, que està conduït a una autèntica disgregació i amb una actitud gairebé descurada, profundament incoherent des d'un punt de vista nacional. Des que governa ni s'ha proposat promulgar una llei de comarcalització ni ha actuat decididament com a partit valencià. Amb aquestes dues potes, i després de les darreres eleccions generals, és, doncs, necessari que hi haja una tercera pota.

—Al voltant d'EU?

—Però no únicament al seu voltant. Políticament el corrent tracta d'introduir en EUPV tota una sèrie de nous elements, però, alhora,

vol retrobar allò que serien els principis de la seua constitució plural, àmplia i oberta, que permetera aglutinar al seu entorn diversos moviments. Per exemple, sectors del nacionalisme cultural, i també un moviment com l'ecologista, molt important i sòlid al País Valencià, o el socialisme no dependent del PSOE, no d'allau i criat a la taula del poder, socialment actiu i compromès amb el canvi social i nacional del país. I la mateixa EUPV. Amb aquests components hi ha un bloc tremendament dinàmic que pot conformar aquesta tercera porta política del país.

—Una tercera porta que no és l'anomenada tercera via.

—No hi té res a veure. En dos sentits, fonamentals. Primer, aquesta tercera porta ha de ser socialment compromesa, definida dins de l'àmbit progressista de l'esquerra. I segon, ha de ser nacionalment clarificadora, perquè cal defensar les característiques del País Valencià dins de l'àmbit lingüístic català.

Necessitem entusiasme, i aquest no es genera amb confusió, sinó amb idees clares per trobar punts d'acord.

—El CEN és sinònim estricta de renovació a EUPV?

—Som profundament renovadors en el debat sobre l'anquilosament d'algunes de les idees que poden venir més de la tradició comunista clàssica d'EUPV. Qualsevol sector que volguera trobar refundacions de qüestions passades xocaria directament amb nosaltres. Ara, en la mesura en què hi poden haver sectors que estiguen situats en aquesta direcció però que tinguen una consciència nacional clara, el corrent no és gens exclouent.

—La discussió entre ortodoxos i renovadors és conjuntural?

—Sí, i està situada al voltant de posicionaments de poder, d'influència dins d'EUPV.

—Ara que al nostre País es parla molt de reviscolar plataformes, convergències o fronts nacionalistes, la CEN podria encapçalar un bloc ampli d'esquerra nacional?

—Defensarem que el conjunt d'EUPV faça un plantejament d'aquestes característiques, però en aquest moment, i com a corrent, no actuarem, indubtablement, al marge del nostre partit amb vista a plataformes electorals. Ni tan sols en el debat previ. Si hi ha converses, serà EUPV qui mantindrà el diàleg. No es tracta tampoc de fer una obra d'enginyeria moderna que puga parèixer alguna cosa sòlida, però que a la primera bufada de vent se'n vaja a terra.

—Però defensaran una ofensiva.

—És clar! El que passa és que ha de ser EUPV qui promoga una actitud oberta, activa i atrevida. En l'actual mapa polític, EUPV és l'únic instrument que vertebrava realment el País Valencià. Ara per ara, ni la UPV, ni ENV,

"EUPV ha d'estar oberta a debatre amb els sectors que puguen estar representats per l'ex-conseller Rafael Blasco. Però, d'entrada aquest no és un projecte amb el qual nosaltres vulguem col·laborar."

ni la batejada com Operació Blasco ni cap altre grup pot dir que fa país des de Vinaròs, València o Guardamar amb el mateix projecte polític vertebrador i de fusió.

—D'altres ho fan des de la feina comarcal.

—Considere molt negatiu per al País Valencià abonar projectes que tinguen només una zona d'influència comarcal o un territori provincial, com és el cas d'UV. Una base social, militant i institucional necessita, per a treballar nacionalment, trobar-se implantada per tot el país. I EUPV ho està. La possibilitat de confluències electorals i dissenys de projectes conjunts, avui passa per l'àmbit d'EUPV.

—Però el nacionalisme foquista, comarcal, ha demostrat que funciona.

—No, es pot dir que un dels problemes més importants del País Valencià és la seua desvertebració, i els projectes que vulguen superar aquesta situació, però que només es localitzen en zones concretes, no són la solució. Projectes polítics que no tinguen en compte això potser tindran èxit, però efímer, sense perspectiva. Ara se n'anuncien d'altres que no

tenen tampoc possibilitats de futur si es continuen basant únicament en persones, i no en programes polítics.

—Llavors, què li sembla la batejada com Operació Blasco, una mena de plataforma molt àmplia que opta a unir sectors històricament oposats en un programa polític de mínims?

—EUPV ha d'estar oberta a debatre amb els sectors que puguen estar representats per l'ex-conseller Rafael Blasco. Però, d'entrada aquest no és un projecte amb el qual nosaltres vulguem col·laborar. Està molt lluny d'allò que pensem que podria ser un plantejament diferencial, alternatiu, per treballar nacionalment. No oblidem que, trenta dies abans que aquest projecte fóra plantejat, a Alzira es recollien unes signatures per constituir una nova agrupació local del PSOE. I, una, o la divergència ideològica o política amb el PSOE s'ha accelerat tant que s'ha produït en un mes, o, dues, és que realment no existia. Podríem trobar-nos amb una simple plataforma de pressió al PSOE per a nego-

“Defensarem que el conjunt d'EUPV faça un plantejament com el d'Esquerra Nacionalista, però en aquest moment, i com a corrent, no actuarem, indubtablement, al marge del nostre partit amb vista a plataformes electorals.”

ciar, des d'una posició de força, una tornada al PSOE amb uns àmbits pactats d'influència.

—Sostenen algun comitè de treball amb els seus companys del Principat i les Illes?

—No hi ha establert cap organisme permanent, però mantenim relacions fluides i permanents, amb trobades anuals de tots tres grups orgànics i parlamentaris. Més fàcilment amb Iniciativa. Aquest marc de relació privilegiada s'ha de desenvolupar, ja que és molt enriquidor tant per les aportacions que rebem com per les que podem fer arribar en problemes com la crisi de Seat, que afecta Catalunya i el País Valencià, el Medi Ambient del Mediterrani i, per descomptat, la comunicació i la cultura. Hem intentat promoure un acord del Parlament de Catalunya, refrendat pel de les Illes, per establir una mena de relacions estables entre les comissions de Cultura de tots dos parlaments i també del valencià, però ni tan sols s'ha plantejat aquest projecte per part de les Corts Valencianes o del mateix president. El PSOE comet en aquest terreny un error molt greu: no actuar per presumir la possibilitat de conflictes. Per exemple, evitant la valencianització completa de Canal 9 o l'ajuda a la recepció de TV3 o de Canal 9 a les altres autonomies. El mateix fet que Lerma no haja volgut mai anar als Premis Octubre el desautoritza, ell hauria d'estar al costat de les expressions culturals més importants d'aquest poble, fetes en llengua catalana, la nostra llengua.

—Una de les grans necessitats del “nacionalisme social” és intentar que el moviment obrer valencià accepte les reivindicacions nacionals com a seues, i no com una qüestió aliena. És optimista en aquest tema?

—Ho sóc. Tots els plantejaments socials han de tenir una referència cultural valenciana que done consistència a un projecte nacional progressista global. Aquesta assumció té possibilitats d'avançar i de convertir-se en una cosa intrínseca, imbricada dins del moviment sindical. A diferència de la patronal, els sindicats mantenen una estructura amb organitzacions comarcals i direcció “de país” i progressivament van reclamant espais de negociació amb la Generalitat.

Parlant de Pacte Social, el secretari general de CCOO al País Valencià, Antonio Montalbán, digué que, independentment de la negociació de Madrid, ací també tindrem alguna cosa a dir, perquè, encara que tota una sèrie de temes tinguen una resolució comuna, estatal, cada dia es considera més clar que hi ha molts aspectes que necessiten solucions pròpies. Per característiques de tipus industrial, manufacturer, de treballs temporals, del sector dels serveis o dels autònoms. Per aquest camí, no barrat, cal avançar molt més encara.

Ismael Belda